

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimrendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre . . 4. frt
Félévre . . . 2. „
Negyedévre . . 1. „
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.
Bérmentesen küldé-
ményt nem fogadunk el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Erzsébet királyné szobra.

Magyarországi szent Erzsébetről ékes csodákat mesél el a krónika. A királyi leányzót Magyarország adta a thüringiai erdőknek s ime évszázadok múltán a thüringi erdők tövében fakadt egy virágszál, mely trónra kerülve visszaismételte mindazokat a csodákat, melyről a régi szent Erzsébet legendái szólnak.

Csak nemrég sirattuk el a mi Szent Erzsébetünket!

Csodálatos! Most utólag érezzük, hogy szörnyű, de fájdalom nélkül való elmúlása ennek a királyi léleknek, — sokkal kevésbé fáj nekünk, mint ahogy fáj látni az ő végtelen martiriumát, azt a lebegő csoda életet, melyet rettenetes csapások óta szomorúan viselt koronás vállain.

A magyar nemzet, az igaz, roppant sokat veszített el benne.

De amit veszített, azt nem most veszítette el, hanem akkor, mikor az a nagylelkű, asszony elveszítette szívét,

lelkét, csodálatos indulatait, fenkölt vonzalmait, melyek között talán leg hatalmasabb volt hű Magyarországa iránt való vonzalma és szeretete.

Ezért sirattuk hangos sirással, ezért zengették a magyar erdők, hegyek, hogy nem veszíthetjük el őt egészen, aki annyira a miénk volt, hogy nem tudunk belelőrdögni még ma sem eltávozásába.

És halála harmadik napján már bejárta az országot egy sugallat. Nemzeti sugallat volt, erős, mint a turulmadár szárnycsapása s ahol elrepült, mindenütt meghallották a csattogását, mely ezt mondta:

— Gyűjtsetek filléreket hogy visszaszerezzük magunknak legalább képből, aki egészen a miénk volt életében! Gyűjtsetek Erzsébet királyné szobrára!

El se múlt a gyásznak nehéz hónapja, már együtt volt egy fél millió forint. Szegények filléreiből, gazdagok ezreseiből gyűlt össze s a gyűjtés módja, gyorsasága, melynél

mindenki igyekezett, hogy el ne késsen a szeretet adományával, — már magában véve egy monumentum volt, mely megmutatta, hogy mennyire szerettük mi Erzsébet királyasszonyukat.

Eddig példátlan eset a magyar kultúréletben, hogy szoboremlék költségeit ilyen rövid idő alatt összehozták volna. Tudjuk, hogy a mi nagy szegénységünk mellett még most is 3—4 nagy szoboremlékünk várja a gyűjtés folytatását. Csak a nagy szeretet képes arra, hogy hasonló ritka cselekedeteknek legyen alkotója, csak a példátlan vonzalom tudott egy félmilliónál nagyobb összeget összehozni röpké idő alatt egy szoborra.

És az a szobor máris és máris csodákat művel.

A nagy királyné lelke az, aki meglátogatta mélyen gyászoló felséges Urunkat, s ajkára adta azt az óhaj-tást, hogy a királyné márványszobrát a Hentzi szobor helyére kell állítani, Budán a Szent György-téren.

T Á R G Y.

Kocsmárosné kökényszemű leánya . . .

Kocsmárosné kökényszemű leánya,
Jaj de nagyon bolondulok utána,
Se éjjelem, se nappalom nincs nekem,
Bizony Isten, most tudom csak,
Mi az igaz szerelem.

De vigan szól a hegedű, cimbalom,
A nótával eltűnik a bánatom,
Azt a nótát huzzátok csak én nékem:
Kocsmárosné kökényszemű,
Barna lányát szeretem.

Jó bora van kocsmárosné magának,
Minden este jól esik a betártnak,
Hej, de mégse olyan tüzes a bora,
Mint annak a kökényszemű,
Kis leányának a csókja.

Kocsmárosné, drága gyöngyöm violám,
Hadd legyen az enyém az a kis leány,
Hadd öleljem, hadd altassam szivemen,
Majd megtudja az a szép lány,
Mi a betyárszeretlem!

Budapest, 1898. november 10.

Kovács Sándor.

A kaland.

Jelenet

Kálmán, férj 29 éves.
Margit, feleség 20 éves.
Inas.

(Kálmán, Margit, a kandalló mellett ülnek, a melynek tetején levő lámpa az ernyő alól bágyadt világosságot terjeszt szét a kellemes kis szalonban).

Margit. — Tudja-e Kálmán, hogy maga ma éppen olyan unalmas, mint ez a csúf őszi este (cigarettjét hanyagúl veti a parázs közé).

Kálmán. — Ne legyen olyan kegyetlen Margit; hisz tudja, milyen boldog vagyok, ha elmondhatom, milyen nagyon szeretem (Meg akarja csókolni feleségét).

Margit. — Már mondtam, ne legyen olyan gyerek. Hanem ha azt akarja, hogy csak egy kicsit is barátságos legyek, mondjon el nekem egyet azokból: a drágalátos legénykori kalandokból, a melyekkel maguk, férfiak annyira szeretnek kérkedni.

Kálmán. — Ám legyen, de előre megmondom, hogy nem szabad durcáskodnia és minden szavamat el kell hinni . . .

Margit. — Majd meglássuk, de ha rossz lesz, akkor . . . akkor (Mosolyogva megfenegeti).

Kálmán. — Nos hát, ha jól emlé-

szem a Nemzeti Színháznak egyik nem valami sokat ígérő premiérjén volt, midőn a szemközt levő páholyoknak ezen este kiváltképpen elegáns hölgypublicumát nagy buzgósággal vettem szemügyre látó csövémmel. Két jó barátommal voltam együtt, a kik a vidékről nem rég felkerülteknek családhatatlan ismeretű jeleiként az előadásból el nem szalasztottak volna egyetlen szót a Dárius minden kincséért. Egyikük nem is mulasztotta el megjegyezni, hogy nekem minden más egyébre inkább van gondom, csak éppen a színpadon történők iránt nem érdeklődöm. Végre nagy nehezen elhitettem velük, hogy én már láttam a főpróbát a mibenők megnyugodva ismét belemértültek az előadás nézésébe; jó magam pedig folytattam, elébb megkezdett »Szemlémet«.

Margit. — Na, hisz magának talán soha egyéb dolga nem volt . . .

Kálmán. — (Oda sem figyelve). Nem dicsekszem megfigyelő képességemmel, ha azt mondom, hogy az egyik páholyban ülő hölgyekben két orfeum-énekesnőt véltem felfedezhetni. Pokoli gondolat cikázott át agyamon, — és mivel épp birtokomban volt, az egyik barátomnak visítkártája, gyorsan hátra vonultam és rá irtam: »Hölgyeim! Szívesen látja önöket előadás után a Pannoniában egy bizalmas vacsorára — és a másik oldalon: Nagy-káta és Kis-káta. Kátay Oskára. És miután ezt szerencsésen

Ime, így lett a mi szeretetünkre válasz egy nemzeti ajándék, mely uton 30—40 év óta hiába áhítozunk.

Ott áll az érczkolosszus 50 év óta Budán. A régi félreértés utolsó emlékjele szomorú napokból. Nem tudjuk micsoda érczből van, hogy gyűlöletünk lángja még nem olvasztotta meg, de éreztük, hogy a lelkünkre nehezedik, mint valami lidérc nyomása.

És hallatszott ezerszer is a magyar nemzet óhajta, hogy vigyék már el onnan a szobrot, mely nem a mi kegyeletünk tárgya.

Hosszu ideig nem hallgatta meg senki.

Most egyszerre, mint egy áldás hull a nemzetre a király fenkölt óhajta, hogy Erzsébet nagyszonyunk szobrát arra a helyre kell állítani, mely mellett eddig lesütött fővel, keserűséggel haladtunk el, ha arra vitt utunk.

A nemzet ezt az áldást sokszorosán fogja felírni könyvének lapjaira.

Az az Erzsébet szobor, mely a Szent György-téren fog állni, kétszeresen szent lesz a magyarnak, mert nemcsak bálványozott királynéja szobrát látja majd benne, hanem azt a szimbolumot is, mely a király és nemzet közti félreértésnek azt az utolsó emlékjelét, a Hentzi szobrot, onnan eltüntette.

A nemzet pedig hűséges hódoló szívvel fog meghajolni mindig a fehér márvány előtt, mely visszaadja nekünk a nagy királyné nemes alakja mellett az ő lelkének egyik legnemesebb jellemvonását is, azt, hogy mindig békeangyalként állott a király mellett a magyar nemzet érdekében.

A király ő felsége is ennek óhajtott bizonyára kifejezést adni a szobor helyének ilyen nemes módon való kijelölésével.

És a nemzet a királyné emléke mellett áldani fogja a király nevét is!

Első mezőgazdasági országos kiállítás Szegeden.

Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” ugyanis mint a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének központja a Szegedi Gazdasági Egyesülettel karöltve a földművelésügyi miniszter támogatása mellett 1899. évi szeptember hó 3-ától bezárólag 10-éig Szegeden országos mezőgazdasági kiállítást rendez. A kiállítás országos jellegből folyólag a mezőgazdaság minden ágát felölelné és ennek megfelelőleg a következő 6 csoportra oszlik:

I. Élőállatok és állati termények kiállítása.

II. Földművelési és növényi termények kiállítása.

III. Szőlőművelés, borszat, gyümölcs és kertészeti kiállítás.

IV. Mezőgazdasági gépek és eszközök kiállítása.

V. Házi és mezőgazdasági iparok kiállítása.

VI. Erdészeti és vadászati kiállítás.

Az egyes főcsoportok már a munkálatokat megkezdették, úgy hogy a kiállítás általános programja már a jövő hó végén közkezen forog. Különösen érdekesnek ígérkezik az állatkiállítás, a mely első sorban az Alföld állattenyésztését volna hivatott a nagyközönségnek bemutatni.

Az állatkiállítással kapcsolatban egy országos lövérseny is rendezetnék és a Szegedi Gazdasági Egyesület már meg is tette a kellő lépéseket a versenypályának bejegyeztetése iránt.

Általában a rendező bizottság főszólt helyez arra, hogy a kiállítás tanulságos legyen és hogy a kiállítókra nézve közvetett anyagi haszonnal is járjon és így nem annyira a mennyiségre, mint inkább a minőségre fogja a súlyt helyezni a kiállítandó tárgyak megválasztásában.

A kiállítás iránti érdeklődést nagyban fokozza az, hogy annak védnökéül József főherceg ő felsége fog felkérni, ki mint az ország első birtokosa is a magyar gazdaság körében nagy rokonszenznek

örvend. A kiállítás díszelnökeül felkértek: Dr. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter gróf Dessewffy Aurel, az O. M. G. E. elnöke, Kállay Albert, Szeged szab. kir. város főispánja, Pálffy Ferenc polgármester és Zsótér Andor a Szegedi Gazdasági Egyesület elnöke.

A kiállításnak külön házi ipar csoportja is lesz, a mely különösen az Alföld szociális viszonyaira nagy fontossággal bír. Ennek a csoportnak a rendezésére a szegedi kereskedelmi és iparkamara vállalkozott, a mi már maga is biztosítja a kiállítás sikerét.

A rendező bizottság Bujanovich Sándor az O. M. G. E. alelnöke vezetésével általában mindent elkövet arra nézve hogy az érdeklődést a kiállítás iránt a legszélesebb körökben is felkeltse, hogy minden szakerőt a rendezés körül foglalkoztasson és hogy általában a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének ezen első nagyobb szabású szereplését siker koronázza.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy kinek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szívesek legyenek, ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitünő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **Előléptetés.** Bolics Béla kaposvári adótárnok a VIII-ik fizetési osztály I. fokozatába lépett elő.

— **Kaposvár házberadója.** Minthogy Kaposváron a lakóházak felénél több volt herbe adva, az 1868. évi XXII. t. c. 4. §-a értelmében Kaposváron általános házberadó van, vagyis azon épületlakrészek is házberadóval rovatnak meg, melyeket a tulajdonos

elexpediáltam, rendíthetetlen nyugalommal figyeltem az előadásra.

Margit. — (Kitörve). Hallja Kálmán, maga kriminális ember! Aztán mondja csak, mikor történt ez?

Kálmán. — Ha jól tudom, én harmadéves jogász voltam, a másik kettő pedig akkor került fel a fővárosba.

Margit. — (Kissé kiengesztelődve). Csak folytassa...

Kálmán. — Felvonás közben figyelmessé tettem a fiukat a két hölgyre. Nagyon tetszettek, — különösen Oszkárnak, a kiktől, midőn azt kérdeztem, vajjon szeretne-e velük megismerkedni, még 10, sage tíz mummának fizetésére is kötelezte magát az esetben, ha valami különös szerencse folytán beszélhet velük.

Margit. — És a másik? Remélem az nem olyan, mint ti...

Kálmán. — Őt is kapacitáltam, hogy egy pompás vacsorát fizet, ha megismerkedhet velük. Ekközben a hölgyek valószínűleg megkapták a küldött levélkét, mert egymást tulhaladni igyekeztek a kedves mosolygásokban.

Margit. — Magával is kacérkodtak?

Kálmán. — De mennyire?

Margit. — (Dúcásan) menjen, maga... maga... az előbb azt mondta, hogy csak engem szeret és most már elmondja, hogy orfeum énekesnőkre szokott mosolyogni, — aztán akkor higgyek én...

Kálmán. — De édes, hisz ez már régen volt...

Margit. — (Szégyenkezve). Hát csak folytassa...

Kálmán. — Hol is hagytam el?

Margit. — (Tetett haraggal). A mosolygásnál...

Kálmán. — No igen, aztán nemsokára vége volt az előadásnak és én rávettem a fiukat, hogy menjünk a Pannoniába. Csakugyan úgy is történt, s már éppen a felett tanácskodtunk, vajjon mit vacsorázzunk...

Margit. — (Közbevág). A mikor belépett az a... az a két hölgy.

Kálmán. — Eltalálta kedvesem igen is, beléptek, és egyenesen asztalunk felé tartva majdnem egyszerre szóltak:

„Jó estét Oszkár! Persze, a mire az én Oszkár barátom a bámulattal vegyes örömtől kissé magához tért, a lányok már végig is tanulmányozták az étel-lapot, és a pincér nagy hajlongások között ajánlotta. Ő Nagyságáéknak szolgálatát.

Margit. — (Csöngtet).

Inas. — (Belép). Parancsol Nagyságosasszony?

Margit. — Kész a vacsora?

Inas. — Igen. Ide méltóztatik?

Margit. — Természetesen.

Inas. — Szolgálatára. (El).

Margit. — (Kálmánhoz). Nos, és tovább!

Kálmán. — Egy szóval lucullusi módon megvacoráztunk.

Inas. — (Asztalt hoz be, a melyen már fel van terítve s oda teszi a kandalló elé). Parancsol még valamit Nagyságosasszony?

Margit. — El mehet.

Inas. — (Meghajtva magát, el).

Margit. — (Kálmánhoz). Aztán mi volt a vacsora?

Kálmán. — (Evész közben, mintha nem jól értette volna). Folytattuk az én legényszálláson a málatságot.

Margit. — (Türelmetlenül). Hisz nem azt kérdeztem Kálmán (Eszik) Aztán pezsgőtünk... Pezsgőt tölt mindkét pohárba... aztán (összeüti poharát a feleségével) kocintottunk, és ittunk (isznak így ni!

Margit. — (Érdeklődéssel). És aztán?

Kálmán. — Margitához húzza székét. Aztán megfogtam Lillának kezét. (Megfogja Margit kezét).

Margit. — (Kirántja kezét). Kiét?

Kálmán. — ... Megfogtam Margitnak kezét és... (Megcsókolja az asszonyka kezét) és... (ismét megcsókolja)... és újból töltöttünk (tölt)... aztán... (kocint) kiürítettük poharunkat (ki isszák a pezsgőt).

Margit. — (Mosolyogva). Hát aztán?

Kálmán. — (Még közelebb húzza székét). Aztán átöleltem (megteszi).

Margit. — (Ki akar szabadulni). De Kálmán! Hisz megígérte, hogy nem lesz rossz.

maga használ. Az utóbbi években azonban igen sok magánház épült, melyeket a tulajdonosok maguk használnak, valamint néhány középület is emeltetett s így a tulajdonosok által használt épületrészek meghaladják a bérbe adott lakrészeket. Így tehát a ház-össztályadó behozatala válik szükségessé és minthogy ezáltal Kaposvár város házbirto-
kosainak közterhe jelentékenyen csökkennék, a polgármester felhívja a háztulajdonosokat, hogy a náluk megjelenő közegeknek a házban levő összes bérbe adva levő és a tulajdonos által használt lakrészeket és egyéb helyiségeket külön-külön pontosan számba véve mondják be.

— **Millió örökség.** E címen a »Somogy« 6-iki száma közölt egy hírt, mely szerint egy amerikai tanár levelet intézett a szerkesztőséghez, melyben millió örökségről tesz említést és felkéri az esetleges rokonokat, hogy az örökség átvétele érdekében forduljanak hozzá. Ez ügyben nálunk járt egy örökös és előadta a tényállást, mely szerint Weisz János Gáspár ezelőtt körülbelül 150 évvel Angliába költözött és ott állítólag nagy vagyont szerzett magának. Ő is csak az amerikai tanártól hallotta az örökség létezését, ki azt állította, hogy a szükséges okmányok nála vannak, az örökségét pedig az angol állampénztár kezeli. A nálunk megjelent örökös ennek folytán a londoni osztrák-magyar követségre fordult, hol azonban azon értesítést nyerte, hogy Londonban mit sem tudnak Weiss János Gáspár-féle millió örökségről. Erre bővebb felvilágosítás végett az amerikai tanárhoz fordult s mi magunk is olvastuk válaszáat, melyben az önzetlen uriember kijelenti, hogy főtörékvése az örökösöket kipuhatolni és őket jogos örökségükhöz segíteni, azt azonban elvárja, hogy ellenszolgálat fejében némi összeget fognak neki is juttatni — előre. Ebből látszik, hogy az egész örökségi história csak mese, a professor ur bizva az emberek hiszékenységében, tőkét akart magának csinálni. Feltéve, hogy az örökség tényleg létezett, vajjon mely állam kezeli az uratlan jószágot századokon keresztül?

— **Gondatlanságból okozott emberölés.** Ily címen mult lapunkban közölt hírünkre vonatkozólag annak közlésére kértünk fel, hogy van ugyan Cserti József ellen bűnvizsgálat folyamatban gondatlanságból okozott emberölés címen, nevezett azonban azt állítja, hogy Balogh Istvánné cigányasszonyt soha sem látta és így halálát sem okoz-

hatta. Az ellene tett feljelentés csak rosszakarát kifolyása lehet. Ezeket az igazság érdekében szükségesnek találjuk megemlíteni.

— **A csurgói takarékpénztár sikkasztási ügyében** az igazgatóság és felügyelő bizottság már befejezte a vizsgálatot. Az összes betéti állományt a főkönyv alapján átvizsgálta s a már közölt 5600 frton felül semmiféle hiányt nem constalt. Hogy azonban ugy a részvényeseket, valamint az érdeklődő közönséget megnyugtassa, az összes munkálatokat felülvizsgáltatja, leltárt és mérleget újból elkészítteti és a vizsgálat eredményét annak idején közölni fogja. Hogy az eseményt mennyire felfújták, legjobban igazolja az, hogy a legtöbb fővárosi lapban nyílt bukásról, felszámolásról beszéltek, sőt egyik fővárosi lap azon comikus hírt is közölte, hogy »a csurgói takarékpénztárban elkövetett csalás a berlini tőzsdén nagy recessust keltett«. Ki hitte volna, hogy a csurgói takarékpénztár híre már Berlinbe is elterjedt!

— **Orgyilkos.** A Dr. Nagy Sándor és Cziffay Kálmán ellen elkövetett merénylet gyanúsítottját Takács Mihály gyékényesi lakos személyében a csendőrség annak idején elfogta s a csurgói kir. járásbírósnál vizsgálati fogságba helyezte. Takács, bár ellene több terhelő körülmény vall, erősen tagad és semmit sem ismer be. A csendőrség a nyomozás folyama alatt a gyanúsított családnál 2 fegyvert is talált a disznóólba rejtve, melyekre nézve Takács József másik 2 fia jelentkezett tulajdonosként. A gyanúsított Takács Mihályban Cziffay Kálmán, ki ép abban a pillanatban nézett hátra midőn a tettes a második lövést tette, a szembesítéskor a merénylet ismert. Takács a szembesítés dacára is tagad. Érdekes, hogy esen esetből kifolyólag a közigazgatási hatóság Gyékényesben több orvadásznál házkutatást tartott, melynek eredménye az lett, hogy mint egy 10 drb legnagyobb részt elűlőltő fegyver került napvilágra. Nem ártana, ha ily házkutatást nálunk is eszközölné a közigazgatási hatóság.

— **Ujságírók sorsjátéka** iránt a magyar társadalom összes rétegeiben a legmélyebb érdeklődés és rokonszenv nyilvánul. Testületek és intézetek, méltányolva az ujságírói sorsjáték céljára egyfelől humanitárius, másfelől kulturcélú és mindenképen nemzeti természetét, a legszivesebb jóindulattal támogatják az annak megvalósítására irányzott törekvéseket. Valóban példátlan ez a jelenség a sorsjáték terén. Dr Schlauch nagyváradi bíboros püspök 300 drb sorsjegyért 150 frtot, Samassa egri érsek hasonlóképen 300 drb. sorsjegyért 150 frtot, Hornig veszprémi püspök 200 drb. sorsjegyért 100 frtot küldött be a sorsjáték kezelésének. Az ujságírói sorsjáték különben oly kiváló nyermény kiállításokat nyújt, melyek ezt a sorsjátékot páratlaná teszik. Tekintettel arra, hogy egy 50 kros sorsjeggyel hat húzáson lehet játszani, egy húzáson való részvétel körülbelül csak 8 krba kerül. Ezzel szemben áll az, hogy ugyanazon az egy sorsjeggyel olyan hat főnyereményre van kiállítás, melynek összege nem kevesebb mint 200000 korona. Így tehát a sorsjátékkal összefüzdő nemes cél előmozdítása mellett azok, a kik sorsjegyeket vásárolnak, a gyakorlati sikerek számára is szerfelett kecsgetelő kiállításokat szereznek meg. A sorsjáték kezelése, mely eddig csak intézetek és testületek számára küldötte meg a sorsjegyeket, most az ország kiváló magánosainak is megkönnyíti a sorsjegyek megszerzését azáltal, hogy nekik ezeket megküldi. Remélhető, hogy az a példa, melyet eddig az intézetek és testületek nyújtottak, követőkre talál a magánosoknál is és ezek is hozzájárulnak ahhoz, hogy az ujságírói sorsjáték humanus és egyuttal hazafias célja megvalósíttassék. Ez kívánatos is. E végből óhajtandó, hogy azok, kik a sorsjáték kezeléséigéitől a kül-

dendő 10 drb. sorsjegyet megkapják, ezeket megtartsák és az értök járó összeget a sorsjáték kezelésének (Budapest IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz. a.) mielőbb megküldjék.

— **Műkedvelői estély.** A helybeli iparos ifjuság mint már említettük minden két héten tart egy-egy műkedvelői estélyt, melyen a közönség mind számosabban és számosabban jelenik meg. Az utolsó ily estély f. hó 6-án volt ismét, csak azt mondhatjuk mint eddig hogy sikerült. A műsor első számában Czapinszky Sándor mutatta meg, hogy neki csak az igazi vig monológok valók, s mondhatjuk oly természetességgel forgott a nagy közönség előtt, hogy szinte magunk is beleérezünk magunkat az ő helyzetébe. Reméljük a jövőben is lesz oly jó mint most volt. Majd Katkics Sándor, Hunyady László című hatásos költeményt szavalt el, őt már megdicsértük a multkor is, nem szorul tehát dicséretre. Ezután Kolompár Mariska k. a. egy új tag tartott felolvasást, ami sikerült is neki csak máskor vigabb darabot válasszon. 4-ik szám »A fülemüle« szavalt Kohn Ede és e nem a leghatásosabb költeményével elég hatást ért el. 5-szor. Gundy János »Fogoly lengyele« című költeményt szavalt el, most mondhatjuk teljesen kifogástalan volt szavalaia, csak máskor, ha bejön, gondoskodjon róla, hogy ne legyen száraz a torka a szavaltat alatt. Ezután a leghatásosabb jelenet következett, melyet Végő Mátyás adott elő, — hangja igazán erős s a mellett elég kellemes, alakja pedig teljesen kifogástalan, reméljük, hogy vele még a nagyközönség előtt is találkozni fogunk. Az ezt követő »Monolog ellen« című monologban Hisz Lajos az eddigi-eknél sokkal nagyobb hatást ért s ugy látszik ő is megtalálta a neki való szerepet. Gratulálunk neki. Majd Szegedi László mutatta meg, hogy nem csak a vig, hanem a komoly darabok előadásához is ért s hatásosan szavalt Coriolant. Végül Pados Viktor énekelte a Goldstein Számi cuplékat, az általa aratott tapsviharról azt hiszem szólnunk sem kell. A legközelebbi estély vasárnap azaz 20-án lesz, mely már előre is élvezetesnek ígérkezik.

— **A vasúti felüljáróval** kezd megbarátkozni a közönség, azaz hogy beletörődik a változhatlanba. Az első napokban a curiosum kedvéért is arra járt a közönség, de a Dognervárosbeliek, kiknek napota többször kell ezt a kerülőt megtenniök, nagy ellenszeggel viseltetnek iránta. Annaira megy elkeseredettségük, hogy külön községgé akarnak alakulni. S van is valami jogos kívánságukban. Tényleg ugy el vannak választva az anyavárostól és az elszakadás annyira csökkentené közterhüket, hogy utóvégre sem marad más hátra, mint az elszakadás. Ez pedig épen nem volna előnyös Kaposvárra nézve. Talán lehetne ezen még segíteni, esetleg ugy, ha a régi átjáró helyén külön gyalogúttá építtetnék a pálya felett! De ez is egyike marad teljesíttelen kívánságainknak.

— **Vadászat.** Perczel Dezső belügy-minister Lu'vigh Gyula a máv. elnökgazgató társaságában a napokban a kaposvári uradalom érdekében vadászott. A minister itt tartózkodása alatt Márffy Emil vendégszeretetét vette igénybe.

— **Kaposvár város talajviszonyainak tanulmányozása** tárgyában a földművelésügyi minister a következő leiratot intézte az alispánhoz:

66910. IV/3. sz. Földművelésügyi m. kir. minister.

Kaposvár rdt. város polgármesterének f. évi szeptember 11-én 10134. sz. a. alispán ur f. évi szeptember 14-én 34876 sz. a. kelt jelentésével hozzám felterjesztett kérvénye folytán a város talaj — és vízviszonyainak tanulmányozásával dr. Szontagh Tamás kir. osztálygeológust és Farkass Kálmán kir. főmérnököt a közegészségügyi szolgálat vezetőjét a megejtendő tanulmá-

Kálmán. — (Megesókolja). Hisz csak be akarom mutatni a történeteket.

Margit. — (Gyorsan kibontakozik férje karjaiból), Kálmán, maga engem meg mer csókolni, a mikor... a mikor... ép most mondja, hogy... (Sirva fakad).

Kálmán. — (Pezsgőt tölt). De édes hisz én csak azt mutatom, hogy Oszkár és Pista hogy tettek.

Margit. — (Könyesszemmel). Aztán maga igazán nem csókolta meg azt a... azt a Lillát?

Kálmán. — (Magában). Azt nem, de a másikat igen. (Fenn). Szavamra mondom, hogy nem.

Margit. — De igazán mondja?

Kálmán. — Olyan igazán a mint hogy most pezsgőt iszunk (kocintanak és isznak).

Margit. — (Mámorosan). Édes Kálmán, ha maga engem megcsal...

Kálmán. — (Magához vonja Margitot). Nem csókoltam meg a Lillát édes, nem... Margit. — (Fejét férje vállára hajtja).

Te édes!... Csók...

(Függöny).

Vajda Elemér.

nyok alapján a város vízzel való ellátásáról készített terv kidolgozásával pedig a közegészségügyi mérnöki szolgálatot egyidejűleg megbízta.

Erről a város annak közlésével értesítendő, hogy, nevezett szakközveim együttes kiszállásuk időpontjáról a város polgármesterét közvetlenül fogják értesíteni; továbbá, hogy működésük, a terv elkészítése díjtalanul történik ugyan, azonban a feltételeknél szükséges dologi kiadások a várost terhelendik. Budapest, 1898. október hó 28-án. A miniszter megbízásából: Szinyey s. k.

— **Kaposvári deákok** Szegárdon. A kaposvári áll. főgymnasium felsőbb osztályainak 35—40 tanulója Endrei Ákos, Dr. Kocsis János, Faragó Lajos és Schwanauer Ferenc tanárok vezetése alatt f. hó 13-án Szegárdon voltak, hol a Garay-szoborra koszorút helyeztek.

— **Tánciskola.** Rechnitz József, a városokban előnyösen ismert táncitanár megkezdte oktatását a »Korona« szálloda nagyertermében. Ajánljuk őt a tánc kedvelő ifjuság figyelmébe.

— **Nélkülözhetetlen** minden hölgynek azon képes árjegyzék, melyet Bérci D. Sándor elismert kézimunka-nagyiparos (Budapest, VI. Király-utca 4) 232. oldalon 1725 eredeti rajzzal rendkívül csinosan állított össze. Ezen árjegyzék páratlan a maga nemében, mert minden elképzelhető kézimunkák és anyagok részletesen, rajzokkal és árakkal vannak benne leírva és csakis ez által lehetséges írásbeli megrendeléseket a vevő kívánságának megfelelőleg pontosan elintézni. Kapható posta útján 40 krért, mely összeg azonban 5 frtos megrendelésnél levonatik.

— **«Az angol szabó.»** Elvitázhatatlan, hogy hazánkban az ipar fejlődése ma már magas fokon áll és főleg a szükségleteinket kielégítő fedezni. Ott van Kohn Heilmann és fiai az »Angol szabóhoz« címzett nagy férfi- és gyermek-ruha áruház, Budapest, Károly körút 12 sz. alatt, mely mint látványosság is méltó a megtekintésre. Tekintve ezen elsőrangú cég megbízhatóságát, munkája kiválóságát és valamennyi darabon látható jutányos szabott árait, saját érdekét védi mindenki, ak férfi és gyermek-ruha szükségleteit e hírneves áruházban szerzi be.

— **Keleti J.** hírneves budapesti orthopaediai műintézet-tulajdonos IV. Koronaherceg-utca 17. szám alatti üzlethelyiségét megnagyobbította és oly fényesen, mintaszerűen rendezte be, hogy az egész monarchiában ez első helyet foglalja el. Elsőrangú orvosi tekintélyek is elismerik, hogy Keleti orthopaediai műintézete, — hol cs. és kir. szab. sérvkötők, műlábak, műkezek, járós és nyújtókészülékek, egyenestartók stb. mérték szerint jótállás mellett készíttetnek, — a legkényesebb és legmagasabb igényeket is kielégíti.

CSARNOK.

Bohém-élet dallai.

I.

Szép csillagos őszi éj volt,
A mikor én utra keltem,
Nem bucsuztam senkitől se,
Nincsen senkim már én nekem,
Szép csillagos éjzaka volt,
Ragyogott az ezüstös hold,
Kis akácfa utcánk fölött
Szélid csönd volt, néma csönd volt.

Nem siratott engem senki,
Hogy is sirathatott volna,
Nem szeretett engem ottan
Se szőke lány, se a barna.

... A ki engem úgy szeretett,
Régen nyugszik már a sirban
Szegény anyám nem mondja, hogy:
Isten áldjon édes fiam!

II.

Ugy élek itt, mint egy árva,
Kidobva a nagy világba,
Hej, nem gondol velem senki,
Nem vigasztal senki-semmi,
Most tudom, hogy mily keserű
Árva lenni.

Mégis van egy barna kislány,
Ki jó szívvél tekint reám,
S ha ölelem, ha csókolom,
Ha vállamon altatgatom,
Elfelejttem a keserű Árvaságom.

Budapest, 1898. okt. 22.

Kovács Sándor.

Az ember.

A »Le Progrès« című lapból.

Egyszer Damascusban egy öreg arab a következő legendát mesélte el nekem: A büszke oroszlán megölték a vadászaton.

Kölyke minden áron világgá akart menni, hogy megismerje azt.

Anyja így szólt hozzá: Miért akarsz engem elhagyni? ... Talán nem jól érzed magad itthon? Vigyázz, gyermekem: mihelyt elhagysz a mérhetlen pusztát, a mely a te kizárólagos birodalmadat képezi, mihelyt vágyaidat követve, idegen területre lépsz, ezer akadály fogja utadat állni, találkozni fogsz legrettenetesebb ellenségeddel, ki megfosztott atyádtól és kinek ember a neve.

A fiatal oroszlán nem szívesen hallgatta anyjának intéseit és végre is megszokva az örökös ijesztgetést és csakis bátorságában bízva, egy szép napon eltávozott, így szólva anyjához:

— Nem félek én semmitől, fiatal vagyok és érzem magamban az ifjuság erejét ... Bátor vagyok, mint a minő atyám volt ... Nem félek én senkitől és ha az ember utamba kerül, ám lássa annak következtét!

Ezzel eltávozott.

A legelső nap egy ökror akadt útjába.

— Te vagy az ember? — kérde tőle.

— Nem — válaszolta a csendes kérdő — ki után kérdezősködsz, az az én gazdám; engem az eke elé szokott fogni és ha nagyon lassúnak tartja lépéseimet, valami hegyes vassal megszurdal, hogy gyorsabb menésre ösztökéljen.

A fiatal oroszlán gondolkodva tovább ment.

Másnap a mezőn egy lovat pillantott meg, melynek lábai erősen össze voltak kötözve.

— Te vagy az ember? — kérde tőle.

— A gazdámot hívják annak — mondá a paripa remegve, én csak az ő szolgája vagyok, az én hátamon szokott ő nyargalni. Ha nem rohanok oly gyorsan, mint ő kívánja, éles pengékkel ellátott csillagforma kerékkel oldalamba szur.

Az oroszlán erre megrázta sörényét, fogait csikorgatva, folytatja útját, néma dühvel kérdezve önmagát, hogy milyen lehet az a lény, ki a világon mindent alávetett erejének és akaratának.

Rövid idő múlva elérkezett Indiába.

Figyelme azonnal egy roppant nagyságú állat felé fordult, a melyen meglátszott, hogy legyőzhetetlen erővel van megáldva.

— Most az egyszer aligha csalódom —

mondá feléje közeledve — nemde te vagy az ember?

— Tévedsz, barátom, mert én az elefánt vagyok, az pedig, kinek nevét kiejtetted, az az én uram és parancsolóm; hátamon hordom őt, midőn utra kél vagy ha tirgrisekre óhajt vadászni ... és miután teljes bizalmával megajándékozott, gyakran még kis gyermekeinek őrzését is reám bizza!

Ezeket hallva, a fiatal oroszlán mind jobban eltűnődött.

Hirtelen tompa moraj rázta fel merengéséből.

Az erdő mélyéből jött a zaj, mely megtörte a csendet.

Az oroszlán odament és látta, hogy egy hatalmas tölgy készül elválni törzsétől egy jelentéktelennek látszó lény csapásai alatt, kire az oroszlán eleinte ügyet sem vetett. Kérde a tölgyet:

— Talán te vagy az ember?

— Nem — feleli a hatalmas tölgy ledőlve, az ember ez itt, kinek csapásai aláírt a porba hullottam.

Az oroszlán csak most nézett végig azon a teremtetesen, kit neki a tölgy mutatott, de ily gyenge lény láttára e szavakat ejte ki:

— Hát te vagy az, kitől anyám, anynyira óvott? A hozzád hasonlókat egyike merie leütni atyámat? ... Hát te vagy az, kinek okosságától rettegnek kell?

— Igen én vagyok az, felelt egyszerűen az ember.

— Te szerencsétlen, hisz te maga a megtestesült gyengeség vagy, nevem egyszerű említésére is elsápadsz, hatalmas talpam egyetlen csapásával pedig a földre terítelek.

Az ember mit sem felelt az oroszlán kihívó szavaira, fejszéjével mély vágást csinált a tölgyfában és ekkor így szólt az oroszlánhoz:

— Ugy látom, hogy gyengének tartasz. Nézd csak meg e büszke és hatalmas tölgyet ... mily erősen állt ... és ime most mégis a porban hever, lásd, mire képes karom! ... A mi pedig nevedet illeti, atól még nem ijedek meg, hanem igenis a nyomorától! Hangod nem oly rémséges előttem, mint gyermekem szózata, midőn kenyeret kér tőlem ... Gyenge izmain persze nem vehetik fel a versenyt ellenedben ... de itt az ész, ez tesz engem uraddá ... Talán kételkedel? Nos, ha van bátorságod, tedd egyik lábadat a nyílásba! Erre megmutatja neki a hasadékokat, melyet a tölgyön fejszéjével csinált.

Midőn az oroszlán e szavakat hallotta: ha van bátorságod, nem habozott, hanem engedelmességet.

Erre az ember kihúzta fejszéjét a hasadékból, a nyílás összenyomódott és az oroszlán fogva volt.

— Nos hát, én vagyok-e az ember — kérde komoran a favágó, urad vagyok-e?

Megtörve ekkora bátorság által, a fiatal oroszlán lehorgasztotta fejét és mint ki legyőzöttnek érzi magát, mélységesen hallgatott.

Mikor pedig az ember visszaadta szabadságát, elterült a mohán és szomorúan nyaldosta véres talpát.

Az ember lehajolt a sebesülthöz, sző nélkül kimosta a vérző sebet, aztán fejszéjét vállára vetve, eltávozott.

Az oroszlán sokáig nézett utána, mikor aztán egyedül volt, érezte, hogy nem szabad feltétlenül bízni erejében. Ez a tudat anynyira elszomorította, hogy elkezdett könnyezni. Végre felkelt és sántikálva megindult a sivatag felé.

E naptól kezdve az oroszlán sohasem támadja meg a bátor embert.

450. sz. vh.
1998.

Arverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a Marcali kir. járásbíróság 1898. évi V. 224 I. számú végzése következtében Bachmayer Lipót javára Erdős Jgnác ellen 385 frt s jár. erejéig 1898. évi Okt. hó 3-án loganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1040 frtra becsült szappan gyári készlet, kocsí — szekér — vasszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Marcali kir. bíró-ság V. 224/2. 1898. sz. végzése folytán 385 frt tőkekövetelés, ennek költségek erejéig Marcaliban alperes lakásán leendő eszközésére 1898. évi november hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók olz megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Marcali, 1898. évi nov. hó 4 ik napján.

SEREGÉLY ISTVÁN
kir. bírósági végrehajtó.

1822 sz.
v. 1898.

Arverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a kaposvári kir. járásbíróság által 5505/98. sz. végzéssel Goitein Mór kaposvári lakos végrehajtató javára gróf Szapáry Ivánné bárdibüki lakos ellen 489 frt 80 kr tőkekövetelés és járulékaí erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 1130 frtra becsült szoba garnitúrákból álló ingóság nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbíróság V III. 185/1898. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis Bárdibükön leendő eszközésére 1898-ik évi november hó 28 ik napjának délutá 3 óraker határidőül kitűzetik és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve, az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t.-cz. 111 §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kelt Kaposvár, 1898. évi november hó 12-ik napján.

NAGY JÁNOS,
kir. bir. végrehajtó.

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JATSIK**

**6 HUZÁS
UJSÁGIROK SORSJÁTÉKA
6. HUZÁS**

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ERT.**

**5 á 20.000
KORONA STB. STB.**

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVÁNTATRA 20% LEVONASSAL
KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA-
ROLJA A VÁLLALAT. 00000

Huzás már 1899. január hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

Kaposvári tak. pénztár.

Hirdetések

jutányos áron felvettnek

e lap

kiadóhivatalában.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.
Jótállás mellett míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől ment. Tartós és pénzmeztakarító.

Darabja 3 frt.

A penge *** csillagos aczélből és a többi részei alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizo-
mányosnál

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen
8—26 küldetik.

KÖBÁNYAI KIRÁLY SÖRFÖZŐ

Részvény-Társaság.

Alaptőke 4,800,000 korona.

Góliát-maláta-sör.

Bajor módra készült ezen legújabb sörgyártmányunk arra van hivatva, hogy az e nemű külföldi árukat kiszorítsa.

Kellemes zamata miatt kedvelt üdítő ital és gyógyhatásánál fogva a legelső orvosi szaktekintélyek melegen ajánlják, különösen dr. Korányi Frigyes és dr. Kéti Károly egyetemi tanár urak tanúsítják, hogy ezen sör sikeresen használhatóan bizonyult.

Ideg bajokban, vérszegénységnél, emésztési zavaroknál, gyengeségnél maláta-sörünk kétségtelenül valódi gyógyító szer.

Árak vidékre: Nagy láda: 60 kis palack 6 frt, betét 4 frt összesen 10 frt.

Kis láda: 30 kis palack 3 frt, betét 2 frt, összesen 5 frt, budapesti vasúti állomásra szállítva utánvétellel.

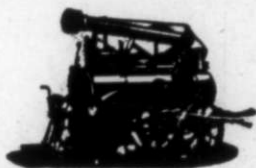
Hónapokig eltartható.

A ládaért és palackokért adandó 4 forint illetve 2 frt betétet, azoknak bérmentes visszaszolgáltatjuk.

Megrendeléseket elfogadjuk: Gyári iródánk, Kőbányán. városi iródánk; Budapest, VII. Kertész-utca 40. és helybeli főraktárosunk:

17—20.

Weinberger Imre.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy 15 év óta fennálló gépműszaki üzletemben sikerült javításaimmal eddig több mint

25 garnitura gőzcséplő-gépet

menteltem meg a becseréléstől.

Amennyiben minden nagyobb hírnévnek örvendő gyárral összekötetésben van, neta-láni új gépvásárlásnál a legnagyobb bizalommal fordulhat a nagyérdemű közönség hozzám s ígérem, hogy szakképzettségem által oda törekszem, hogy teljes megelégedését kiérdemeljem.

Jó karban álló, kijavított gépek nálam is vannak raktáron; ez időben 2 drb. négy-, 1 drb. hat-, 2 drb. nyolc- és 1 drb. tizenéglőerejű és többféle járgányos gőzcséplőgéppel rendelkezem, melyek jutányos áron el is adnak.

Avult gőzcséplőgépek és varrógépek általam mindenkor becseréltetnek.

Elvállalok mindennemű gép-javítást, új tüzszekrények készítését, esztérgálásokat, malomberendezéseket és rézőntést, nemkülömben, ha géptengely már egész laposra elkopott, sa-ját találmányom szerint megacézolozom, miáltal az új tengelynél is tovább tart.

Varró-gép javítást szintén jótállás mellett jutányos árban végeznek. Újakat 25 frttal feljebb árusítok.

Minden néven nevezendő épület vasalást önmagam készítek. mely mun-kámért bátran vállalom felelősséget is!

Miután jelenleg is folytonosan érkeznek különböző panaszok a há-zaló kontár-gépjavitók munkái ellen, főleg saját érdekében óva intem t. közönséget, hogy azoktól tartózkodják.

Becsés megrendeléseit bizalommal kérve maradtam teljes tisztelettel

Pozsgay Sándor

műegyetemi ökl. gépész és műlakatos
Fő-utca, 53. szám.